

Sjavoe'ot – Ines

Deuteronomium 16:10: *“Daarna moet u het Wekenfeest houden voor de HEERE, uw God. Wat u geven moet, is een vrijwillige gave van uw hand, naar de mate waarin de HEERE, uw God, u zegent. En u moet u verblijden voor het aangezicht van de HEERE, uw God, u, uw zoon en uw dochter, uw slaaf en uw slavin, de Leviet die binnen uw poorten is, en de vreemdeling, de wees en de weduwe die in uw midden zijn, op de plaats die de HEERE, uw God, zal uitkiezen om Zijn Naam daar te laten wonen.”*

Sjavoe'ot betekent weken (**sjavoe'a** = week). Na de 7 weken Omèrtelling, is de 50e dag Sjavoe'ot. Sjavoe'ot is verwant aan het woord **sjevoe'ot** en dat betekent 'eden'. Er is een volledig Traktaat in de Talmoed dat Sjevoe'ot heet en dat gaat over 'eden'. De verbinding tussen een eed en Sjavoe'ot is dat G-d op Sjavoe'ot zwoer om eeuwig aan ons toegewijd te zijn en wij beloofden op onze beurt eeuwige trouw aan Hem.

Met Sjavoe'ot vieren we ook de tarweoogst en het rijpen van de eerste vruchten. Anderen namen voor dit feest zijn dan ook '**Jom haBikoeriem**', wat 'Dag van de Eerste Vruchten' betekent en '**Chag haKatzir**', wat 'Oogstfeest' betekent. In het Hebreeuws zeggen we ook '**Zman matan Torateinoe**' of 'de tijd van het geven van onze Tora'. De Tora werd immers door G-d aan het Joodse volk gegeven op deze dag.

In het Jodendom wordt dit vergeleken met de bruid (de Joden) die trouwt met de bruidegom (G-d of de Tora). Als voorbereiding van de bruid op deze dag, blijven Joden de hele nacht op om Tora te bestuderen. Zo willen ze uiting geven van hun enthousiasme.

Een andere reden voor het opblijven de hele nacht is daaraan gekoppeld en is gebaseerd op **Jesaja 50:2**, waar staat: *“Waarom was er niemand toen Ik kwam? Waarom gaf niemand antwoord toen Ik riep?”* De Midrasj vertelt immers dat het volk vroeg was gaan slapen de avond voordat G-d de Tora gaf. Maar de volgende morgen hadden ze zich verslapen; er was niemand aanwezig.

Er staat in **Exodus 19:16-17**: *“En het gebeurde op de derde dag, toen het morgen werd, dat er op de berg donderslagen, bliksemflitsen en een zware wolk waren, en zeer sterk bazuingeschal, zodat al het volk dat in het kamp was, beefde. Mozes leidde het volk uit het kamp, God tegemoet.”* De Wijzen concluderen hieruit dat het volk gewekt moest worden door de donder en bliksem en dat Mozes ze nog het kamp moest uitleiden. Om dat 'goed te maken', blijven we nu de hele nacht op om Tora te bestuderen.

Een interessante uitleg waarom Israël vroeg ging slapen de dag voordat de Tora gegeven zou worden en lang bleef doorslapen de dag zelf, wordt door de **Lubavitcher Rebbe** gegeven: *“Zoals we G-d iedere morgen danken dat Hij onze ziel teruggaf, zo wilde Israël na 49 dagen werken aan henzelf, het hoogtepunt op geestelijk vlak beleven. Ze dachten dat als ze gingen slapen ze nog ‘geestelijker’ op een hoogtepunt zouden komen omdat hun zielen dan naar de hemelen gingen om Tora te studeren. Dat lijkt een heilig doel”.*

Maar de Rebbe legt uit waarom dit fout was. *Door dit te doen, gaf het volk blijk dat ze niet begrepen hadden waarom de Tora gegeven werd aan hen. G-d gaf hen immers de Tora niet zodat ze ‘geestelijke wezens’ zouden worden, maar omdat ze de Tora zouden gebruiken om van de wereld een betere plaats te maken.* Het gaat om het werken met en aan het fysieke. En om die fout recht te zetten, blijven we de hele nacht wakker. Om met ons lichaam te werken en te leren zodat we geïnspireerd en gereinigd worden zodat we zowel met ons geestelijke als met ons fysieke klaar zijn voor de Tora.

Gaan we zomaar de hele Tora gaan lezen? Nee. Daarvoor hebben we een apart boekje dat **Tikoen Le’eel Sjavoe’ot** heet. Daar staan onder andere gedeeltes uit elke Toraportie in en gedeeltes uit de Misjna. De Tikoen Le’eel Sjavoe’ot van Ahavat Ammi Ministries (die ‘De Nacht van de Bruid’ heet) bevat Traktaat Bikoeriem uit de Misjna.

Na deze nacht van Tora leren, hebben we op de eerste dag uiteraard een samenkomst met gebeds- en Toradienst. De tien geboden of tien Woorden worden gelezen en het is gebruikelijk om zelfs de kleinste kinderen daar deel van te laten zijn. Er is een traditie om melkproducten te eten die dag en synagogen werden versierd met bloemen en takken.

Net zoals andere feesten duurt ook Sjavoe’ot buiten Israël 2 dagen. Op de tweede dag van Sjavoe’ot lezen velen het Bijbelboek **Ruth**. In de Tikoen van Ahavat Ammi vind je ook het Bijbelboek Ruth met commentaar.

We lezen Ruth om verschillende redenen. Zo vond het verhaal plaats tijdens de oogst en Sjavoe’ot vindt ook plaats tijdens de oogst. Een andere reden is dat Ruth een voorouder van David was. Volgens de overlevering stierf David op Sjavoe’ot. Ook het geven van de Tora, waarin 613 geboden staan, is verbonden met Ruth. Vóór Sjavoe’ot kregen we al 7 geboden, dus bleven er 606 geboden over die op Sjavoe’ot extra gegeven werden. Ruths naam heeft de getalswaarde 606.

Door het verhaal van Ruth worden we gewezen op de belangrijkheid van de Mondelinge Overlevering. Als we de geschreven Tora alleen zouden lezen, zouden we concluderen dat het verboden was geweest voor Ruth om als Moabitische te trouwen met een Jood. Maar door de uitleg van de Rabbi’s weten we dat dit gebod alleen sloeg op Moabitische mannen. We lezen op Sjavoe’ot het boek Ruth dus om ons ook te verblijden over de Mondelinge Tora.

Ik wil even stilstaan bij de gedachte dat Israël als bruid aan de berg stond om haar Bruidegom te ontmoeten. In **Exodus 24:7** staat: **na’asè venisjma**; *wij zullen doen en horen/gehoorzamen.*

Hoe konden ze dat zeggen, dat ze eerst gingen doen en dan pas horen of gehoorzamen? Hoe konden ze uitspreken dat ze klaar waren om de Tora te ontvangen en te doen?

Misschien omdat ze op het moment dat ze aan de berg stonden, zich volledig bewust waren van wie ze in wezen waren. Ze wisten wie ze diep vanbinnen waren. Ze begrepen dat hun essentie heilig en puur is.

Zoals wij 49 dagen van Pèsach naar Sjavoe'ot aan onszelf werken en ons zo klaarmaken, realiseren we uiteindelijk dat wij wel (hopelijk) onze uiterste best hebben gedaan, maar dat we niet perfect zijn. Maar dan is G-d er, en Hij herinnert ons eraan dat Hij Zijn leven in ons blies. Er zit een stukje van G-d in ieder van ons.

Dat stukje is puur en heilig. We moeten stilstaan bij wie we écht zijn. Vanuit dit begrijpen moeten we handelen.

Ik denk dat we daar aan de berg kunnen staan op het moment dat we beseffen wie we geestelijk zijn; met andere woorden: wat onze essentie is.

Want als we dat beseffen, kunnen we ook aannemen dat G-d ons in de eerste plaats in staat acht om het verbond aan te gaan. Dat ook Hij kijkt naar wie we echt zijn

Maar wat als ik daar aan de berg sta en niets voel? Er zijn geen vlinders in de buik?

Misschien kunnen we een deeltje van het antwoord vinden in de vergelijking met een huwelijk. Als je met je partner trouwde, zei je dan: ik ga je trouw blijven wanneer het goed voelt? Of: Als mijn emoties op één lijn zitten, dan ga ik je liefhebben?

Nee, natuurlijk niet. Het is net NIET afhankelijk van je emoties of je trouw bent of liefde geeft. Je houdt van de ander -onder andere- in goede én in slechte tijden.

Zo moet het ook zijn in onze relatie met G-d. Ik denk dat Israël dat besepte toen ze klaar stonden om als het ware in het huwelijk te treden. Zijn woorden volgen en doen was niet afhankelijk van hoe ze zich voelden of wat ze er van begrepen.

Ze zeiden oprecht 'Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen en gehoorzamen.'

Dit samengenomen zou je kunnen zeggen dat ze begrepen dat G-d hen Zijn Tora gaf omdat Zijn woorden hun essentie, hun ware ik, zouden aanspreken.

Toen ze beseften wie ze zijn, wisten ze dat de Tora ook voor hen was; dat dat kiezen voor 'leven' was, zoals in **Deuteronomium 30** staat. De Tora zou hun gids zijn om steeds hun essentie te laten zien, om steeds te tonen hoe ze heilig konden zijn.

Omdat G-d in hen was, konden ze heilig zijn; want Hij had Zelf gezegd: Wees heilig, want Ik ben heilig.

De **Piasetzna Rebbe** besluit: "Als ik me niet bewust ben van wie ik écht ben, en wat ik diep vanbinnen ben, dan kan ik nog zoveel Tora leren als ik wil, maar het zal niets teweegbrengen."

Hoe word je je weer bewust van wie je écht bent? Dat begint met **tesjoeva** doen, tot inkeer komen, je omkeren van je slechte wegen en het goede doen. Zo gaat de **klipa** weg, het omhulsel van rond je essentie. Zo kan de Tora die essentie bereiken en kan het alles teweegbrengen. Opnieuw: dit betekent dus hard werk. Het heeft dus geen zin om voortdurend Tora te bestuderen als je niet eerst werkt aan je binnenste.

Zo legde ook Paulus in verband met de besnijdenis uit: het heeft geen zin om alleen maar naar het vlees besneden te zijn als je hart niet besneden is. Dit is een heel belangrijk concept en we hebben het al vaak herhaald. We gaan het waarschijnlijk nog vaak herhalen. Ook nu, nu Sjavoe'ot voor de deur staat, is het goed dit te beseffen. G-d doet Zijn deel: Hij geeft ons Zijn Woord en de bekrachtiging van Zijn Geest, maar wij moeten ook ons deel doen.

Zijn wij klaar?